

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců
Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **RONYTRANS, s.r.o.**
sídlem Brno, Přívrat 12
zastoupen Ing. Mgr. Romanem Chyt'ou, advokátem
sídlem Brno, Přívrat 12

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Praha, Budějovická 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.1.2018, č.j. 4008/2018-900000-311,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26.1.2018, č.j. 4008/2018-900000-311, kterým zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro Kraj Vysočina ze dne 16.10.2017, č.j. 35364-25/2017-630000-31, kterým bylo podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních (dále jen „ZSD“), rozhodnuto o propadnutí vybraných výrobků – minerální oleje (motorová nafta) v množství 4 080 l – zajištěných celním úřadem na základě rozhodnutí č.j. 35364-3/2017-630000-62, podle § 42 odst. 1 písm. b) ZSD, jejichž vlastníkem je žalobce, neboť v rámci kontroly prováděné celním úřadem nebyla splněna evidenční povinnost ve smyslu § 5 ZSD.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce namítá, že při kontrole evidenční povinnost splnil, neboť v jejím průběhu doložil „Náhradní dodací list – Nákladní list“ podle § 5 ZSD. Dále žalobce namítá, že vybrané výrobky nebyly dopravovány, neboť kontrola proběhla v okamžiku, kdy vozidlo stálo.
3. Žalovaný podle žalobce také neúplně zjistil skutkový stav, neboť neprovedl žalobcem navrhované důkazy. Dle názoru žalobce přitom v posuzované věci postačí prokázání toho, že vybrané výrobky byly řádně zdaněny spotřební daní, a to bez ohledu na splnění či eventuální nesplnění evidenční povinnosti. Uložení sankce ve formě propadnutí zajištěných vybraných výrobků pouze z důvodu nesplnění evidenční povinnosti považuje žalobce za přehnaně formalistické, přísné a nepřiměřené.
4. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud napadené i jemu předcházející rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

5. Žalovaný se žalobou nesouhlasí, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s.
9. V projednávané věci bylo napadeným rozhodnutím potvrzeno rozhodnutí celního úřadu o propadnutí vybraných výrobků podle § 42d odst. 1 písm. a) ZSD, podle kterého pokud správce daně nerozhodne o uvolnění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku, rozhodne o jejich propadnutí v případě, že je vlastník těchto výrobků nebo dopravního prostředku znám. Podle § 42c odst. 1 ZSD správce daně rozhodne o uvolnění zajištěných vybraných výrobků, pokud a) s nimi nebylo nakládáno způsoby uvedenými v § 42 odst. 1 nebo 2, b) vybrané výrobky, které byly dopravovány s dokladem podle § 42 odst. 1 obsahujícím nesprávné nebo nepravdivé údaje, byly zdaněny nebo byly nabyty oprávněně bez daně, nebo c) vybrané výrobky, které byly skladovány s dokladem podle § 42 odst. 2 obsahujícím nesprávné nebo nepravdivé údaje, byly zdaněny.

10. Podle § 42 odst. 1 ZSD správce daně zajistí vybrané výrobky, popřípadě i dopravní prostředek, který je dopravuje, jestliže mimo jiné zjistí, že vybrané výrobky jsou dopravovány bez dokladu uvedeného v § 5 ZSD.
11. Podle § 5 odst. 4 ZSD doklad o dopravě vystavuje právnická nebo fyzická osoba, která vybrané výrobky již uvedené do volného daňového oběhu vydá pro dopravu, přičemž nejsou splněny podmínky, na jejichž základě je stanovena povinnost vydat daňový doklad podle odstavce 2 nebo doklad o prodeji podle odstavce 3. Doklad o dopravě musí obsahovat a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, odesílatele, b) adresu místa určení a v případě, že to není možné, jiné údaje určující polohu místa určení, c) množství dopravovaných vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu, u nichž vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, a jejich název, popřípadě obchodní označení, d) výši spotřební daně celkem, e) datum vystavení dokladu o dopravě, f) číslo dokladu o dopravě.
12. Podle § 5 odst. 6 ZSD lze vybrané výrobky uvedené do volného daňového oběhu dopravovat pouze s daňovým dokladem, dokladem o prodeji, dokladem o dopravě nebo rozhodnutím podle odstavce 5. Zdanění vybraných výrobků uvedených do volného oběhu se prokazuje pouze tehdy, nejedná-li se o vybrané výrobky pro osobní spotřebu (§ 5 odst. 1 ZSD).
13. Citovaná právní úprava představuje právní rámec pro přepravu tzv. vybraných výrobků, tedy výrobků alkoholických, tabákových a minerálních olejů. Tyto výrobky jsou zatíženy spotřební daní z důvodů nepřímé regulace jejich spotřeby a spotřební daň do státního rozpočtu odvádějí plátcí daně pod svojí majetkovou odpovědností. Jedná se z hlediska daňového o tzv. rizikové komodity, neboť jsou určeny druhově, jsou běžně zaměnitelné a lze je identifikovat pouze prostřednictvím příslušných dokladů (tzv. individualizace jinak genericky určeného zboží). Proto zákon o spotřebních daních obsahuje zvláštní a přísné požadavky, jež kladou na podnikatele zvýšené nároky na vedení přesné dokumentace, nicméně tyto požadavky jsou proporcionální s ohledem na povahu přepravovaného zboží (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8.7.2015, č.j. 1 Afs 131/2015-38, či ze dne 20.8.2009, č.j. 1 Afs 81/2009-68). „Pro účinnost celních kontrol dopravovaných vybraných výrobků (zde tabákových výrobků) předvídá § 5 odst. 6 ZSD jejich transport pouze v doprovodu daňového dokladu, dokladu o prodeji, dokladu o dopravě nebo s rozhodnutím dle § 5 odst. 5. Právní úprava zde reguluje nejen způsob prokazování zdanění vybraných výrobků, ale stanoví i režim jejich dopravy.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.9.2016, č.j. 1 Afs 133/2016-32).
14. Ze správního spisu vyplývá, že dne 31.5.2017 bylo celním úřadem v rámci kontroly dopravy vybraných výrobků a dopravního prostředku svedeno ze 119. km úseku dálnice D 1 ve směru jízdy na Prahu nákladní vozidlo cisternového typu tovární zn. Renault, registrační zn. XXXX, řízené řidičem T. F. Samotná kontrola byla posléze provedena v areálu celního úřadu. Kontrolou byla zjištěna přeprava minerálních olejů (motorové nafty) v množství 4 080 l. K výzvě celního úřadu řidič vozidla předložil dva doklady vydané společností Čepro, a.s. k dopravě vybraných výrobků, a to dodací nákladní list č. E592937 ze dne 6.5.2017 na množství 7 996 l motorové nafty a dodací nákladní list č. E593079 ze dne 9.5.2017 na množství 8 007 l motorové nafty. Dále řidič předložil nedatovanou evidenci o vyčerpané naftě a celkem čtyři stáček lístky (všechny ze dne 31.5.2017). Na základě uvedených skutečností pojal celní úřad podezření, že předmětné vybrané výrobky jsou dopravovány bez dokladů dle § 5 ZSD, proto přepravované zboží v souladu s § 42 odst. 1 písm. b) ZSD zajistil, o čemž vydal dne 31.5.2017 rozhodnutí o zajištění č.j. 35364-3/2017-630000-62. Celní úřad následně písemností č.j. 35364-4/2017-630000-62 ze dne 31.5.2017 zahájil řízení o zajištěných vybraných výrobcích, ve kterém rozhodl podle § 42d odst. 1 písm. a) ZSD o propadnutí vybraných výrobků z důvodu porušení evidenční povinnosti podle § 5 ZSD tím, že žalobce v době kontroly dopravovaných vybraných výrobků nepředložil daňové doklady podle § 5 ZSD.
15. Výše uvedené doklady, které byly celnímu úřadu v rámci kontroly dopravy vybraných výrobků řidičem dopravního prostředku předloženy (tj. dodací nákladní list č. E592937 ze dne 6.5.2017, dodací nákladní list č. E593079 ze dne 9.5.2017, nedatovaná evidence o vyčerpané naftě a čtyři

stáček lístky ze dne 31.5.2017), neobsahují náležitosti dokladu o dopravě podle § 5 odst. 4 ZSD, neboť v předložených dokladech nejsou uvedeny údaje o odesílateli (§ 5 odst. 4 písm. a/), údaj o adrese místa určení (§ 5 odst. 4 písm. b/), údaj o množství dopravovaných vybraných výrobků odpovídající zjištěnému množství při kontrole celním úřadem (§ 5 odst. 4 písm. c/), ani výše spotřební daně celkem (§ 5 odst. 4 písm. d/). Na základě žádného z předložených dokladů (ani v jejich vzájemných souvislostech) není možné identifikovat žalobcem dopravované vybrané výrobky. Opak, tedy to, že uvedenými doklady žalobce splnil evidenční povinnost, ostatně žalobce v žalobě ani netvrdí. Ke splnění evidenční povinnosti v průběhu kontroly žalobce v žalobě toliko uvádí, že „splnil evidenční povinnost, když doložil v průběhu kontroly Náhradní dodací list – Nákladní list podle § 5 zákona o spotřebních daních“. Z napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí a správního spisu se však podává, že uvedený doklad (Náhradní dodací list – Nákladní list) žalobce, resp. řidič, vozidla při kontrole celnímu úřadu nepředložil, ale učinil tak až v rámci odvolacího řízení dne 12.6.2017, tedy až v rámci řízení o zajištěných vybraných výrobcích. Dodatečně doložené doklady o dopravě však nelze ke splnění evidenční povinnosti akceptovat. Tento závěr vyplývá i z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, který kupříkladu v rozsudku č.j. 10 Afs 148/2014-70 ze dne 27.11.2014 uvedl, že „[h]ypotéza skutkových podstat formulovaných v § 42 odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních se vztahuje ke kterémukoliv okamžiku průběhu přepravy. V případě skutkové podstaty pod písm. a) ve vztahu k § 30 je ke jejímu naplnění podstatné jen a pouze to, zda v jakémkoliv okamžiku přepravy jsou vybrané výrobky přepravovány bez příslušných dokladů. Dodatečné doložení těchto dokladů již nemůže zvrátit skutečnost, že v době kontroly, neboli v době přepravy, neměl přepravce příslušné dokumenty k dispozici. Porušením, na které tato skutková podstata v souvislosti s § 30 zákona o spotřebních daních míří, je pouze a jen skutečnost, že zjednodušený průvodní doklad nebyl k dispozici právě v době přepravy (kontroly), nikoli skutečnost, zda tento dokument sice v době přepravy (kontroly) existoval, avšak kontrolovaná osoba ho neměla k dispozici“. Ač v citovaném rozsudku bylo důvodem pro zajištění vybraných výrobků zjištění, že tyto výrobky byly dopravovány bez dokladu podle § 30 ZSD, závěry v něm obsažené jsou plně aplikovatelné i na posuzovanou věc. Obdobně není relevantní ani to, jakým způsobem si žalobce interně vede „přehled odebrané nafty“ či zda disponuje kamerovými záznamy o jednotlivých tankováních jeho dopravních prostředků, neboť nic z toho nemůže mít na splnění evidenční povinnosti žalobce při provedené kontrole vliv.

16. Nelze tak přisvědčit ani námitce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav ve vztahu k prokázání zdanění vybraných výrobků spotřební daní. Jsou-li totiž vybrané výrobky dopravovány bez dokladu podle § 5 ZSD, jsou pro naplnění § 42 odst. 1 písm. b) ZSD zajištěny a není-li následně v řízení o zajištěných výrobcích daňovým subjektem – tu žalobcem – prokázáno, že byly dopravovány společně s dokladem podle § 5 ZSD, a je tedy naplněn důvod pro uvolnění zajištěných vybraných výrobků podle § 42c odst. 1 písm. a) ZSD, pak žalovaný, resp. celní úřad nemá jinou možnost, než v souladu s § 42d odst. 1 ZSD rozhodnout o propadnutí, event. zabrání zajištěných vybraných výrobků, a to bez ohledu na to, zda byly zdaněny spotřební daní či nikoliv. Přestože lze souhlasit s názorem žalobce, že se jedná o sankci přísnou, je odůvodněna zájmem na předcházení daňovým únikům. V posuzované věci se proto žalovaný nemusel zabývat otázkou zdanění předmětných vybraných výrobků, a tedy ani navrženými důkazy, kterými mělo být právě zdanění vybraných výrobků prokázáno.
17. Žalobce dále namítal, že vybrané výrobky nebyly dopravovány, neboť kontrola proběhla v okamžiku, kdy dopravní prostředek stál na stavbě nacházející se na dálnici D1. Ani tato námitka však nemůže obstát. Dopravou vybraných výrobků je totiž nutné rozumět jejich převoz z jednoho místa do jiného místa, a to včetně zastavení dopravního prostředku a případného přečerpávání motorové nafty. Z protokolu o místním šetření ze dne 31.5.2017 a z odpovědi řidiče dopravního prostředku přitom vyplývá, že předmětný dopravní prostředek primárně slouží k dopravě vybraných výrobků za účelem dočerpávání nafty do dalších dopravních prostředků a strojů žalobce. Ani skutečnost, že předmětný dopravní prostředek v okamžiku zahájení kontroly fakticky stál, tak nemůže na shora uvedeném závěru ničeho změnit. Rozhodující je, zda ke kontrole došlo v průběhu

dopravy – myšleno celého procesu dopravování vybraných výrobků z jednoho místa do jiného místa – což může být i v okamžiku faktického zastavení dopravního prostředku. Ani tato námitka tak není důvodnou.

18. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by způsobovala nepřezkoumatelnost či měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

19. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 10.10.2019

David Raus v.r.
předseda senátu